

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og
Fiskeri

København, den 13. marts 2008
Sagsnr.: 11193

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 14. februar 2008 (Alm. del - spørgsmål nr. 125-129) udbedt sig min besvarelse af følgende

Spørgsmål 127:

”Hvordan vil ministeren sikre, at GDA-mærkningens oplysninger om anbefalet dagligt forbrug reelt bliver vejledende, når det anbefalede daglige forbrug kan variere fra 45 gram sukker om dagen for et barn, 55 gram for kvinder og 70 gram for mænd?”

Svar

Den GDA-mærkning, som industrien har valgt at anvende i Danmark, er, efter hvad jeg har fået oplyst, baseret på en voksen kvindes daglige referenceindtag.

Det betyder, at de angivne GDA-procenter på fødevarerne vil være for høje for de mindre børn og for lave for de ældre børn og en voksen mand. Reference indtaget for en given person vil udover alder og køn, også afhænge af fysisk aktivitetsniveau.

Jeg mener, at det ud fra en gennemsnitsbetragtning er fornuftigt nok at tage afsæt i ét konkret referenceindtag, så længe dette anvendes konsekvent i mærkningen, så forbrugeren kan sammenligne forskellige produkter. Alternativet ville være at angive mange forskellige GDA'er på produkterne og det ville ikke bidrage til at øge mærkningens anvendelighed for forbrugerne.

Når dette er sagt, mener jeg, at det er vigtigt, at producenterne giver forbrugerne den nødvendige information om mærkningen, så forbrugerne er klar over at de angivne GDA-værdier kan være højere eller lavere alt afhængigt af alder, køn og fysisk aktivitetsniveau. Hvis forbrugerne skal kunne anvende de supplerende oplysninger, skal mærkningen også være forståelig.

Jeg vil under de kommende EU-forhandlinger om en revision af reglerne om næringsdeklaration arbejde for, at det klart i lovgivningen fremgår, hvilke kriterier, der skal lægges til grund for fastsættelse af referenceindtag, herunder hvilken referenceperson, der bør anvendes som udgangspunkt for GDA-mærkningen, samt hvilke oplysningsforpligtelser, der påhviler industrien ved benyttelsen af mærkningen.

Eva Kjer Hansen

/Kristine Lilholt Nilsson